

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה יו"ל ע"י רשת כוללי "שלימות התורה" בארה"ק

כ"ג השו"ב
הש"ב
פרישת
היי שדה
גיליון כ"ב

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצש"ק	הרה"ג	י"ם
7:03	6:28	5:17	י"ם
7:05	6:30	5:31	כ"ב
7:03	6:28	5:30	חיפה

שלימות הפרשה

אברהם זו הנשמה

בניא את דברי הוזהר הקדוש, הודרש את פרשת "ואברהם זקן בא בימים" כמשל על הנשמה שחוזרת אל הגוף בתחיית המתים, ונקדים, "ש"אברהם" רומז לנשמה, ו"שרה" מרמז אל הגוף, ופשיטת שרה מרמז על מיתת הגוף, וסיפור שידוכו של יצחק, מרמז לתחיית המתים, וה"עבד" מרמז למלאך מטטרו"ן שהוא לוקח את הנשמה ומחזירה אל הגוף להחיותו. [אין להזכיר כפה שמות מלאכים, ואין לומר מטטרו"ן אלא בקיצור - מטט].

אמר רבי אחא, אותה הנשמה ממש, ואותו הגוף ממש, עתיד הקב"ה, להעמידן בקיומן לעתיד לבא, אבל שניהם יהיו שלמים, בתשלום הרעת, להשיג מה שלא השיגו בעולם הזה.

ואברהם זקן בא בימים: אמר רבי יעקב, [שאברהם הרומז לנשמה, באה, דהיינו זוכה לאורות הנקראים "בא בימים"] בא בימים, פירושו שבא באותם העולמות שהם נכחנים לימים, מטעם אותם הנאות והכסופין שהוא נוהל. "זה" ברך את אברהם בכל: בכל, היינו באותו השרה, שנתן לו הקב"ה משמו, שהוא אות ה' שבו נברא העולם.

העבד זה מט"ט

ותניא אמר רבי יוחנן, מטטרו"ן שר הפנים, שהוא "נער" עבד מרבו הארון המושל עליו, הוא ממונה על הנשמה, להשפיע לה בכל יום מאותו אור שנצטוו להשפיע לה. והוא עתיד לקבל חשבון ככתב מכתב הקצרות, מיד דומה, מכל גוף גוף, ולהראותו לפני אדונו. והוא עתיד לעשות אותו העצם לזו שאור, לבנין הגוף, תחת הארץ ולתקן את הגוף ולהחיותו בשלמות הראוי אל גוף בלא נשמה, והקב"ה ישלח אח"כ הנשמה למקומו בגוף. [ועיין בפירוש הסולם כאן, מה שהאריך לבאר את סוד "עצם הלוח" שממנה נבנה הגוף בתחיית המתים].

אמר רבי יצחק, באותה שעה מה כתוב, "ויאמר אברהם אל עבדו" מהו אל עבדו? אמר רבי נחוראי, אין הכוונה לעבד של הנשמה, אלא הכוונה למלאך מט"ט הנקרא "עבד", שהוא העבד של הקב"ה, שהוא עתיד ליפות הגוף בקבר. וזה פירוש הפסוק: ויאמר אברהם אל עבדו: זהו המלאך מט"ט, שהוא עבדו של מקום. זקן ביתו, לחיותו תחלת בריותו של מקום. המושל בכל אשר לו, פירושו שנתן לו הקב"ה ממשלה על כל צבאותיו. דהיינו על כל מלאכי מעלה.

ולמדנו, אמר רבי שמעון אמר רבי יוסי אמר רב, כל צבאותיו של אותו עבד, נוטלים אור ונהנין מזיו הנשמה, שלמדנו אור הנשמה גדול מאוד הכסא דהיינו כסא הכבוד. והמלאכים נוטלים אורם מהכסא, וכשהולך המלאך מטטרו"ן לעשות שליחותו של הקב"ה, כל צבאותיו והמרכבה שלו נוזנים מאותו הוזהר, של הנשמה [פירוש, כי מעשי מצוות של בני אדם עולים לפני הקב"ה (הנקרא עליית מ"ן) להמשיך שפע רוחני, שהוא מזון למלאכים].

וזה הוא שהנשמה אומרת למטטרו"ן "שים נא ידך", כלומר סיעתך, דהיינו הצבאות של מטטרו"ן, תחת ירכי, זהו אור הנשפע מן הנשמה, כי ירכי פירושו נה"י (נצח הוד יסוד), שזהו מעלת הנשמה עליהם, שיש לה נה"י רכלים ונ"ר דאורות, וע"כ אמרה לו, שים נא ידך תחת ירכי, שיקבל אור הנ"ה הנכלל בנה"י שלה. שאור זה ה"ם השבועה שהשביעה אותו. [פירוש, כי זה הכלל, כלים תחתונים ממשכים אורות עליונים, ולכן דווקא בני האדם שיש להם כלים עבים, יש כוח במעשיהם, על ידי תורה ומצוות ומעשים טובים, להמשיך אורות עליונים גם למלאכים העליונים].

המתים קמים כמומם

"ואשביעך בה' אלקי השמים ואלקי הארץ": שבועת הברית הזאת משכעת הנשמה (הנקראת 'אברהם'), שכתוב "אשר לא תקח אשה לבני" אמר ר' יצחק מכאן נשמע, שהנשמה אמרה למטטרו"ן, כיון שאתה הולך בשליחות הוה, דהיינו להחיות המתים, לא תקח אשה לבני, כלומר, שלא תקח גוף לבני, (אשה - גוף, בני - הנשמה), ולכנס בגוף אחר, בגוף זה, בגוף שאינו ראוי לו, אלא בגוף ההוא ממש שהוא שלי, כההוא ממש שיצאתי ממנו, והוה שכתוב כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך. פירוש כי אמרו חז"ל עתידים המתים להחיות כמומם שלא יאמרו אחר הוא, שהפירוש הוא שיהיה באותה הצורה כמו בתכללות באור אין סוף ברוך הוא, לכן משבעת הנשמה למטטרו"ן - "אל ארצי ואל מולדתי תלך", דהיינו לגוף שלי, שנשאר בסוד עצם לזו, שהוא סוד הגוף שיצאתי

תחיית המתים

ממנו, והוא הראוי לתחיית המתים, ואחר שיתרפא ממומו, ראוי להתלכשות הנשמה לנצחיות.

כלומר, אין הכוונה "גוף אחר" כפשוטו, למשל נשמת ראוּבן בגוף של שמעון, אלא ראוּבן עצמו עם המום נקרא אותו הגוף, וראובן בלי מום נקרא גוף אחר, כמו שאמרו חז"ל שעתידים לקום כמורמן, שלא יאמרו "אור הוא". ופנימיות הרברים מכאור בחקירתם בעל הסולם לספר הוזהר: מום היינו גדלות הרצון לקבל בכל שיעורו, שהוא חסרון ומום, כי ה'רצון לקבל" מפריד את הנברא מהבורא כהופכיות הצורה. ולעתיד לבוא בתחיית המתים יתקן הרצון לקבל שיתחפך כולו להיות בצורת השפעה מוחלטת בדביקות כבדא יתברך, ולכן צריך הגוף לקום כמומו ורק אחר כך להתרפא. יעו"ש.

אז ימלא שחוק פינו

שואל רבי יוסי מהו ולקחת אשה לבני יצחק, אם הכוונה להתלכשות הנשמה היה צריך לומר לאברהם? אמר ר' יצחק, אותו הגוף שנצטער עמי באותו העולם, ולא היה לו הנאה וכסוף בו מפני יראת קונו. דהיינו עצם לזו שאינה נהנה ממאכל ושמתה בעוה"ז, אותו הגוף ממש תקח לצחק עמו, בשמחה הזו של הצדיקים, לצחק עמו בשמחה הקב"ה, לצחק עמו, משום שעתה, בזמן תחיית המתים, עת שחוק בעולם. וזהו שכתוב, אז ימלא שחוק פיננו. [כלומר, שמפרש "ליצחק" לשון שחוק ושמחה שלעתיד לבוא, הוי אומר, שהנשמה בעולם הזה נקראת "אברהם", ולאחר תחיית המתים נקראת "יצחק" על שם השמחה הגדולה באותו הזמן].

המבטח שעושים לגוף קודם תחייתו

"הנה אנכי נצב על עין המים": אמר רבי אבא, עוד יש לדעת, שלמדנו, אותם המתעסקים לדעת את רבונם בעוה"ז, ונשמתם בשלמותה לעולם הבא, זכו לצאת מהקבר משבועת הנשמה שהשביעה למטטרו"ן, כנ"ל. כי מטטרו"ן הולך לדעת מי הוא גופה ממש, כמו שהנשמה השביעה, ומה הוא, הוא כמו שכתוב: "הנה אנכי נצב על עין המים". אף על פי שגוף תלמיד חכם הוא, הולך מטטרו"ן לבחון אחר השלמות, שכתוב "והיה העלמה היוצאת לשאוב ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מכדך", שפירושו, שמטטרו"ן שואל את הגוף: אמור לי רמו ידעת השם ממה שהשגת.

"ואמרה אלי גם אתה שתה": פירושו שנתנת לו לדעת, ג' ידיעות, א) אף אתה עבד כמוני, כמו שהגוף חסר את השלימות של מוחין דג"ר, כך גם אתה מטטרו"ן. ב) ולא נתחלף לי ידיעתך בידיעתו של מקום, שלא טעתה שיש שלמות אחרונה בהמוחין שלו, שמשפיע לנשמתו. כמו שלמותו של הקב"ה. ג) וצריך אתה להשיג שאתה נברא כמוני. אע"פ שאתה מלאך, מכל מקום אתה כמו נברא, דהיינו בעל חסרון, כמוני.

"וגם לגמליך אשאב": דהיינו שגם לצבאותיו נתן לדעת ממה שהשיגה ושאבה, כי גמליך פירושו לצבאותיך כנ"ל. כלומר, ידיעת השגתו הוא א) שלא השיגו סיעתך, שהגם מחוסרי השגה. ב) וידיעתי כי מעלה יש לי עליך, דהיינו בחינת התכללות מנקודה דעוה"ז, שהיא חסרה למלאכי מעלה. ג) והאין נברא אתה מזיו הנתון אצלך, דהיינו שהשיגה גם סוד בריאתו. אם הוא אומר, אם הגוף אומר כל השגותיו הנ"ל, סימן זה יהי מסוד בידי על כל דברים אלו, כי סימן זה, שעשית לי, יהי מסוד בידי על כל דברים אלו, שהגוף יאמר לו כל הדברים הנ"ל אף אחד מהם לא יחסר, אז ודע שהיא האשה, הוא הגוף, מאותה הנשמה, כפי השבועה שהשביעני.

"ויהי הוא טרם כלה לדבר" וגו'. אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, בעוד שכל העניינים, הוא רוצה לנסות על הגוף, מאי כתיב, "והנה רבקה יוצאת", זהו הגוף קדוש, שנתעסק בדברי תורה, וכתת נופו להשיג ולדעת את קונו. "אשר ילדה לבתואל", אמר רב יהודה, בתו של אל. "בן מלכה", בן מלכה של עולם. "אשת נחור אחי אברהם". חברת השכל, גוף שנדבק בשכל, והיא אח הנשמה. "וכדה על שכמה", משא החכמה עליה.

"וירץ העבד לקראתה", זה מטטרו"ן. "ויאמר הגמייאני נא מעט מים מכדך", אמור לי רמו הכמתא, בידיעת בוראך, סמה שסתקט בעולם שיצאת ממנו. אמר רבי אבא, כדפרשין, אחר כל זה מה כתוב, "ואשים הנזם על אפה והצמידים על ידיה", א"ר אבא, אותם העצמות שנפזרו לכאן ולכאן, הוא צומד אותם, ושוקלם זה על זה, כמה שכתוב "ועצמותיך יחליץ".

המשך בעמוד ב'

דבר המערכת

כפרשתנו כתוב ויהיו חיי שרה כו' פירש"י בת ק' כבת, כו' כו' כבת ז' לויפ, ומסיף לבאר בעל הנועם אלימלך את פסוק זה וזוה"ק:

ולכאורה מאי נפקא מינה שהיתה כבת ז' לויפ? וראה דרש"י ז"ל כיון בדבריו לרמוז על ב' מדרגות שמחויב האדם להתנהג בהם כל ימי חייו דהיינו האחד להיזהר ולהשמר כמאוד מאוד מכל הטא ועוון שלא יעבור ח"ו על שום מצות עשה, ולא תעשה.

ומדרגה הב' דהיינו גם דברים המותרים כמו אכילה ושתייה ומלבושים וכדומה צריך להכניס הכל אל הקדושה לכיון בהם לשמים דהיינו האדם שמלביש עצמו ומקשט עצמו במלבושים וקישוטים יפים ונאים יהי' כוונתו לקשט דיקונו דמלאך כמבואר בגמ' שבת נ"א ככל דבר יהיה כוונתו לשמים עיין ש"ע א"ח סימן ה"א, וכאשר יתנהג כך אזי כל מה שיהיה לו הן ממון והן מלבושים יסיפק א"ע כמה שיש לו וישמח בהם, וחייו חיים שלו עכ"ל.

ואם כן כשנלמד יותר ויותר, פנימיות כל מעשה ומוצה שאנחנו עושים - בזהר הקדוש, נבין אשר כמעשיו עתה גורמים לייחודים ולתקונים גדולים ועצומים בעולמות העליונים, אזי כל מעשה ולו הקטן ביותר שנעשה, כבר יהיה עם הרבה יותר התלככות פנימית ביתר שאת וביתר עזו לשם שמים.

בעוד ח"י ימים מתחילים את המחזור החדש בלימוד היומי בזהר הקדוש, כאשר עדיין לא מש מוירכוננו סיום המחזור הקודם לפני כארבע וחצי שנים וכאשר וכינו לסיים אותו, יעזור ה' שנוכה גם לעשותו ולקיימו. עכשיו ההודמנות של כל אחד מאיתנו, לקנות קניין נצח ולהתקשר לתורת רשב"י בלימוד יומי קבוע כדי שתורתו תאיר את עינינו, ובזכות זו נזכה שמילין טוב בעדינו אדונינו בר יהודה.

בסרכת התורה
המערכת

18

כ"ג ישראל מתאחדים לקראת
סיום המחזור העשירי
יום נתיב בלימוד הוזהר הקדוש היומי

הלימוד היומי

בזהר הקדוש עם פירוש הסולם
לשבוע פרשת תולדות

יום	בחורש	פרשה	עמודים	סעיפים
ראשון	כה	דח מדרשות	סט-עג	שיא-של
שני	כו	דח מדרשות	עג-עז	שלא-שמח
שלישי	כז	דח מדרשות	עז-עכ	שמט-שעה
רביעי	כח	דח מדרשות	עכ-עב	שעו-שעז
חמישי	כט	דח מדרשות	עב-עז	שצא-תז
שישי	א	דח מדרשות	צא-צז	תח-תנט
שבת	ב	דח מדרשות	צז-ק	תל-תנט

סיום מחזור י"א - י"א בכסלו תשפ"ב

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "חק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מי יכול להידיבק בהקב"ה יותר מכולם?

1. בעלי תשובה וצדיקים בזקנתם.
2. בעלי תשובה.
3. גומלי חסדים.

ב. על מה נאמר הפסוק: "עין לא ראתה... יעשה למחכה לו"?

1. על שכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה.
2. על המדרקק להבין דבר חכמה, ודווקא לדעת ריבונו.
3. למי שמחכה לכניסת השבת.

ג. מאיפה לקח קב"ה עפר לבריאת אדם הראשון?

1. מקום המקדש.
2. מערת המכפלה.
3. הר סיני.

ד. מה יהיה סופו של היצר הרע בתחיית המתים?

1. עתיד שם לסלקו מן העולם.
2. יחזור בתשובה, ולהיות טוב.
3. יהפוך לנחש.

ה. מי שאינם עוסקים בתורה איך נקראים?

1. שוטים.
2. רשעים.
3. כטלנים.

ו. איזו תפילה לעולם אינה חוזרת ריקם?

1. תפילה בדמעות.
2. תפילה ברוב עם.
3. תפילה על ציוני הצדיקים.

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק 'חק- לישראל' של השבוע.

את התשובות ניתן להשיב עד מוצש"ק, בשעה 12 בלילה.

בקול הזוהר הקדוש - שלושה 7 < 1.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם: א-1 | ב-2 | ג-2 | ד-3 | ה-1 | ו-3

הרש! ניתן להיבחן בכל שבוע, במכשיר "קהילות" בקופה "שלימות התורה".

שלימות הפרשה

(המשך)

המשך מעמוד א'

תחיית המתים בארץ ישראל

אמר רבי אבא, באותה שעה, אותו הגוף עומד בארץ ישראל, ושם נכנס בו נשמתו. אמר רבי יוחנן, מי מוליך הגוף לארץ ישראל? אמר רבי זירא, קודשא בריך הוא עושה מחילות תחת הארץ, והם מתגלגלים והולכים לארץ ישראל, זהו שכתוב "ארץ רפאים תפיל".

אמר רבי יצחק, גבריאל מוליך אותם לארץ ישראל, שכתוב "התלכי עם האיש הזה", וכתוב "והאיש גבריאל". אמר רבי יוסי, מה פירוש הכתוב "ולרבה אח ושמו לבן". א"ר יצחק, אין יצר"ר בטל מן העולם אפי"פ שכולו לא נמצא קצתו נמצא.

בוא וראה, כתולה כשהיא מוטל בעולם הזה נקרא היצר הרע "לוט", אבל לעולם הבא יתבטל היצר הרע מן העולם, אבל לא כולו, ולכן נקרא "לבן", לא מנוול ככראשונה, אלא כמו שרחק עצמו מטנופו. ושואל, לבן למה נצרך. כלומר, למה נצרך זה, שישאר היצר"ר בעולם. אמר רבי שמעון, לצורך פריה ורביה.

וכיון שהגוף נבנה ועומד בקיומו, אומר הכתוב: "וישלחו את רבקה אחותם". מהו "ואת מניקתה" זה כח התנועה. רבי יצחק אמר זה כח הגוף. אמר רבי אבהו, כיון שהגוף נבנה על קיומו, ומביאין אותו, לקבל נשמתו, לארץ ישראל, הנשמה ממתנת אליו, ויוצאת לקראתו, כמו שכתוב: "ויצא יצחק לשוח בשדה".

אמר רבי אבהו: "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבה וינחם יצחק אחרי אמו". הנשמה אובהת לאותו הגוף, ומתנחם עמו והוא עת לשחוק והחזרה בעולם.

יהי רצון שזוכה בקרב רב לגמר התיקון ולתחיית המתים, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים. שבת שלום ומבורך.

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הזן הגה"צ מו"ס 'קול הקודא' הרה"ג רבי בנימין יהושע זילבר זצ"ל

דברים אחרים

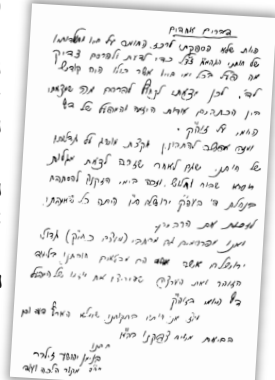
היות שלא הספקתי לרכז את החומר על חייו ותולדותיו של חותני הגהמ"ח זצ"ל כדי לדעת ולפרסם צדיק מה פעל בכל ימי חייו אשר כולו היה קודש לד'. מצאתי לנחוק לפרסם מה שמצאתי בין הכתבים אודות היוזמה והמפעל של דף היומי על זוה"ק.

ומזה אפשר להבחין מקצת מושג על גדולתו של חותני שגם לאחר שזכה לצאת מגלות רוסיה שבור וחלוש, וזכה כימי הזקנה להסתפח בנחלת ה' בעיה"ק ירושלים ת"ו היתה כל שאיפו לזכות את הרבים.

ואנו מפרסמים גם מכתבי (מעצם כתי"ק) גדולי ירושלים אשר הם מבטאים הוכנתו בלימוד הזוהר ואת העריצה שהעריצו את יוזמו של המפעל הדף היומי בזה"ק.

וע"ז אני חותם בתקנתנו שתמלא הארץ דעה, וכן כביאת משיח צדקינו בכ"א

חתנו
בנימין יהושע זילבר
מח"ס מקור הלכה, ועוד

צילום המכתב משנת תרצ"א

סיפור לשבת

הישועה הכפולה - ג

תקציר: היהודי בעל המפעל לסבון גילה נער גוי שמת במפעל, ואביו של הנער קרא לשוטרים שיאסרוהו לבית האסורים. חיפשו יומיים ולא מצאו דבר. ואמר לו השופט שיש לו שעתיים להביא עו"ד. ובא זקן אחד ואמר לו שאם יאמין באמונה שלימה יצא זכאי, ושיאמר במשפט שהוא חף מפשע.

כשאמר היהודי: "חף מפשע", הופיע פתאום הנער ונכנס לאולם המשפט, דחף מכאן ומכאן ונכנס לפני השופט. אביו ואמו וכל הנוצרים כשראו את הנער קמו בשמחה לתפוס אותו. אבל הילד על אף כל הדחיפות עמד לפני השופט ואמר: "ארוני השופט, מה אתם רוצים מהיהודי הזה? כל הזמן שעבדתי אצלו כמעט בכל חודש אבא ואמא שלי הציקו לי באומרים: תגיד ליהודי שיוסיף לך. פעם פעמיים הוסיף לי וכבר אין לי פנים לבקש מהיהודי הוספה בחינם, לכן ברחתי מהבית". מילים כאלה דיבר הנער, ודחף שוב פעם ימין ושמאל עד שיצא מן האולם וברח, וכל מה שרצו לתפוס את הנער לא עלתה בידם.

השופט קם ממקומו ככעס וקרא לעבר המון העם: "ראיתם כיצד ואיך הנער בא חי, ואביו ואמו אשמים. לולא לא היה בא כעת כאן, היינו הורגים את היהודי החף מפשע, ואתם הייתם מתגלגלים על שכונת היהודים והייתם מביאים אשמה על המלכות. ונתן ליהודי יד של שמחה ושלחו לשלום. היהודי בא שש ושמת לביתו ואחריו נכנס שכנו. אמר לו: הלא כבודו שכן שלי. אמר לו: תסתכל היטב עלי אולי לא הכרת? מילים כאלה דיבר ונעלם מהמקום. הוא הרגיש שזה לא היה שכנו כי אם שליח מהשמים לנסותו אם באמת מאמין בדבריהם של תלמידי חכמים. סוף. (מתוך אוהבת חיים, הריב מנחם מנשה)

יהודי יקר! הצטרף ל-

5 דקות של מתיקות

'פנימיות התורה' בכל יום!

ואם לא עכשיו - אימת...

קול הזוהר הקדוש:

03-523-4979

• שיעורים בעברית וביידיש • תולדות חז"ק- לישראל - חיים • שאלות ותשובות על הזוהר הקדוש • מכתבים שבועיים

מנונין להיות רכז בישיבה או כנולל במקום לימוד? השאר פרטים בשלוחה *2.

הרפסת הגיליון השבוע נתרם להצלחת כל התורמים והמסייעים בהפצת הגיליון

מחיים - גם אתה מ"מצדיקי הרבים", ומזכה את הרבים בעלונינו! לפרטים פנה אלינו בטלפון: 054-8517381

לשחפת בהרפסת הגיליון, לתרומות והנצחות, להא/ערות ניתן לפנות, בטלפון: 054-8517381 או במייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל- 3131760@gmail.com